

Mož pretepel ženo do smrti. V Veliki Vanici, občina St. Andraž v Slov. goricih, se je zgodil primer izredne surovosti. Posestnik Pavel Drvenšek je do smrti pretepel svojo ženo in so jo našli drugo jutro v postelji mrtvo. Drvenšek se je priženil k vdovi Katarini Babič, ki je imela iz prvega zakona tri otroke. Zakon ni bil srečen, ker je mož zelo surovo ravnal z ženo. Drvenška so zaprili.

Nepošten hlapec. Po mariborskih beznicah je razmetaval denar neki Franc Horvat iz Dolnje Lendave in je bil slednjič aretiran. Policija je dognala, da so prijeli hlapca pri posestnici Mariji Klarič v Dolnji Dobravi v Medjimurju, kateri je ukradel 2500 din in kolo, katerega je prodal. Nepošten hlapec je zabil v dveh dneh Klaričevi ukradeno vsoto.

Tat udaril preganjalca s sekuro. V Lažah pri Draminjah v šmarnem okraju je hotel neki Franc Jager izvršiti pri posestniku Križniku tatvino. Posestnikov sin 25 letni Franc Križnik je tatu preganjal, ta pa ga je udaril s sekuro po glavi. Križnika so oddali v celjsko bolnišnico, prav tako pa tudi Jager, katerega so drugi fantje pozneje ujeli in obračunali z njim.

Popivanje ga je izdalo. Pred nedavnim je nekdo sunil nekemu inženirju v Celju 4700 din. Radi popivanja je oblast prijela neznanca, ki je preveč razmetaval z denarjem. Pri zaslišanju so dognali, da imajo v rokah onega ptica, ki je okradel inženirja in še nekega kmeta na Lopati, kateremu je izmaknil 700 din. Gre za 32 letnega Maksa K. iz Breznice pri Prevaljah.

Smrtna žrtve fantovskega pretepa. V fantovskem pretepu v Strojnem selu pri Rogatcu je dobil 27 letni Franc Drofenik tako hude poškodbe na glavi, da jim je podlegel v celjski bolnišnici. Iz pošne vreče ukraden denar. Iz pošnega urada na postaji Hrastnik je bilo ukradenih iz pošne vreče 19.000 din. Kmalu po tatvini je bil v Ljubljani aretiran 19 letni bivši dnevničar S. H., pri katerem so našli še vse tisočake. Fanta so izročili sodišču.

Brata med seboj. V Drenovcih pri Vinici na Dolenjskem sta živela na posestvu vdovljene matere Marije Medvedove brata Franc in Jože, ki

sta se prepirala med seboj. V prepiru je ustrelil Jože Franca v desno stran prsa. Smrtno nevarno zadetega so prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Požigalec s 55 požigi na vesti pred sodniki. Veliki senat mariborskega okrožnega sodišča je sodil v minulem tednu požigalca, ki je zakrivil 55 požigov in je oškodoval prav toliko posestnikov za 1.546.222 din. Je to 35 letni Avgust Koražija iz Taborskega Huma ob Sotli na Hrvatskem. Požgal je 46 gospodarskih poslopij, 3 stanovanjske hiše, 1 senik, 1 listnjak, 8 kozolcev, 1 mlin in 3 podstrešja stanovanjskih hiš. Pri nekem požaru sta zgorela tudi dva mlatiča. Bilo je to 18. junija 1935 v župeči vasi, kjer je Koražija zažgal gospodarsko poslopje Antona Ozla, ki je do tal zgorelo in sta našla smrt v ognju Jožef Stanjko in Franc Miakar, ki sta spala v skednju. V zadnjih sedmih letih so bili požari na Dravskem polju v okolici Slovenske Bistrice in Pragerskega ter pri Sv. Kungoti na dnevnem redu. Pri obtoženčevih požigih so najbolj trpele župeče vasi, kjer je podtaknil 15 požarov, nadalje vasi Sp. Hajdina, Zg. in Sp. Gorica, Brezola, Vrhloga, Podova, Slov. Bistrica, Hajdoš, Stražgojci, Sv. Kungota, Lokarna vas in Razvanje. Orožniki so prijeli požigalca pri zadnjem požaru lani 26. novembra pri posestniku Mihaelu Kumru v Slov. Bistrici, kjer je hudoba svoj čas služil za hlapca. Pri aretaciji je zločinec priznal požare in jih natančno opisal, na sodišču pa jih spet prekril. Zločinec je izpovedal, da je požigal iz požigalne strasti in iz maščevanja. Zdravniški izvedenec je izjavil, da ima obtoženec značke prirojene slabosti manjše stopnje in da je pri njem razsodnost zmanjšana. Z ozirom na to je bil požigalec Koražija obsojen samo na 15 let težke ječe.

Obsojen radi uboja. Celjsko sodišče je obravnavalo v prejšnjem tednu primer uboja v Oplotnici v župniji Čadram. 19 letni posestnikov sin Leopold Rutnik je pognal 17 letnemu Jožefu Ružicu kamen v sence in ga ubil. Rutnik je bil obsojen na dve leti strogega zapora.

Ogromna škoda radi toče

27. maj je bil za Slovenske gorice pravi črni dan, katerega bo dolgo in bridko občutilo prebivalstvo naših najlepših krajev.

Popoldne omenjenega dne se je pripravila nad velikim delom Slovenskih goric in nad njihovimi kraji v srednjem delu nevihta s črnimi oblaki, ki so obetali že ob zbiranju najhujše. Med šumenjem vetra, med bliskom in gromom se je sprožilo silovito neurje z nalivi in točo, ki je v par minutah pobelila tla kakor zimski sneg. Pri tej vremenski nesreči pa ni šlo samo za neznatno pobeljenje, ampak za strašno zabitje ter uničenje vinogradov, sadonosnikov, njiv ter travnikov.

Toča je popolnoma zabila kraje med Muro in Cmurekom, pa navzdol do bližine Pesnice ter na zapadu do železniške proge Maribor-St. Ilj. Prizadeta pa je tudi zapadna stran železnice okrog Sv. Kungote in Svečine, vendar tamkaj še ni bilo prehudo.

Stolčen je južozapadni del župnije Marija Snežna, del fare Sv. Ana, ves Sv. Jurij v Sl. goricih, najbolj pa občini Malna in Partinje, vsa župnija Sv. Jakob in velik del jarenske fare. Ponekod so ležali kupi toče še ves drugi dan, tako na debelo jo je nasulo.

Pri tokratnem ledenem udarcu je treba k običajnemu uničenju trte in sadnega drevja

Kratke tedenske novice

Na Holandskem je bila izvedena 30. maja svečana izročitev vojaške oblasti letalskemu generalu Christeansenu ter upravne oblasti komisarju Nemdije Seya-Inquartu, bivšemu avstrijskemu ministru. Izročitev je izvršil vrhovni poveljnik nemških vojnih sil v Holandiji, pehotni general von Falkenhausen.

Angleški notranji minister je odredil, da tujci nemškega ali avstrijskega porekla brez posebnega dovoljenja ne smejo posedovati koles ali motornih vozil in da ne smejo izpod strehe med 22. oziroma 24. uro in 6. uro zjutraj. Vsi sumljivi tujci so morali v koncentracijsko taborišče, pa tudi sumljive ženske med 16. in 60. letom so morale na otok Man.

V angleških ladjedelnicah je bilo od 1. januarja 1939 do 1. januarja 1940 v gradnji več kot dva milijona ton trgovinskih ladij. Da bi zagotovila plovbo kakor tudi trgovino in potrebna sredstva za prevažanje vojaštva in vojnega materiala, je angleška vlada nabavila v zadnjem mesecu nad 600.000 ton ladij, okoli pol milijona ton samo v Združenih državah.

Ameriški zunanji minister Cordell Hull je objavil 30. maja, da smejo odslej ameriški piloti voditi letala iz Združenih držav preko Kanade, Novega Brunswicka, Nove Fundlandije in Vzhodne Anglije naravnost v Veliko Britanijo.

V minulem tednu so se pojavila ameriška letala na zapadni fronti, ki po izjavah strokovnjakov daleč prekašajo nemška. Odslej je računati na stalen priliv ameriških letal za zaveznike.

Na Portugalskem alavijo 800 letnico ustanovitve portugalske države.

Rimska svetovna razstava, ki je bila določena za leto 1942., je po sklepu italijanske vlade odložena na nedoločen čas.

300.000 mož zavezniške vojske je bilo do dne 3. junija prepeljanih iz Dunkerquea na Angleško. Pri prevažanju je sodelovalo blizu 900 ladij. Norveški kralj Haakon je resno obolel in je njegovo življenje v nevarnosti.

V svet so razširjene vesti o novem nemškem orožju za napad na Anglijo. Gre baje za podmorske prevozne ladje, katere vlečejo podmornice in jih obenem ščitijo.

V bojih v Flandriji je padlo več članov angleškega visokega plemstva.

4. junij dan odločitve. Na seji velikega fašističnega sveta v Rimu 4. junija je ministrski predsednik Mussolini pojasnil politični položaj Italije, ki bi naj bil po napovedih največjega pomena za Italijo.

Zavezniški vojni svet je zboroval zadnjo soboto v Parizu. Podčrtana je bila volja nadaljevati boj do zmage. Pripravljeno je bilo vse za morebitni vstop Italije v vojno.

Nemški bombniki so izvršili 1. junija napade na južnofrancosko mesto Lyon, na dolini reke Rhone in dvakrat na veliko pristanišče Marseille.

Za novega župana v Ptuj je bil z odlokom bana postavljen g. dr. Vladimir Breznik, zdravnik v Ptuj. Dosedanji župan g. dr. Alojzij Remec je bil na lastno prošnjo razrešen županskih dolžnosti.

Tam, kjer je stanoval njegov oče... Stari in mladi vojaki doživljajo danes v vojujočih se državah včasih na prav nenavaden način spomine na svetovno vojno. Tako se je zgodilo mlademu Nemcu, ki je bil kot vojak nastanjen daleč nekje v Vzhodni Prusiji. V hiši se je počutil kakor domačega. Gospodar in njegova družina so bili z njim zelo prijazni. Nekega večera so mlademu gostu pokazali kup fotografij iz svetovne vojne in se je nemalo začudil, ko je na eni izmed slik spoznal svojega očeta, kakršen je bil pred četrtr stoletja v frontni uniformi. Izkazalo se je, da je oče mladega vojaka spomlad 1. 1915. bival v isti hiši. To odkritje je bilo seveda tako gospodarjevim, ka-

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

»Ampak ta Kranjec mi bo za to sramoto še plačal!« Kakor kak smrkovec se Končnik ne da zmerjati. Pošteno mu bo posvetil. Pa kako? Da bi ga s pismom nazmerjal? Nak, to ne! Tedaj bi fajmošter vedel, da se je Končnik jezil, in bi bil še vesel... Storit mora nekaj, kar bo fajmoštra jezilo.

Dolgo je preudarjal, kako bi se župniku maščeval. Tedaj se je zmagovito zarežal. Da, zdaj si je pravo namislil; ha, zdaj bo dobil dve muhi z enim mahom.

Zvečer — bila je sobotna večer — je začel z ženo pogovor.

»Tilka,« je zagodrnjal še kar prijazno, »tako ne bo več šlo. Takega življenja ne prenesem več. Če nisva eden za drugega, se morava pač ločiti.«

Žena se je močno ustrašila in je šele čez nekaj časa vprašala boječe:

»Kaj pa bi rad?«

»Rad bi vedel, kako je z nama.«

»Saj veš sam bolje ko jaz.«

»Jaz vem le to, da si huda name. Vsem ljudem si me dala v jezike.«

6

»Ne, to ni res. Od mene ni prišlo ljudem kaj na uho.«

Pogledal jo je dvomljivo, potem se je nakuhal:

»Mrziš me. Še iskre ljubezni nimaš več zame.«

»Pa ti?« je odvrnila užaljeno. »Ti si me tepel. S tem mi menda nisi svoje ljubezni kazal.«

»Zgodilo se je po nesreči in mi je bilo žal. Pa ti mi ne verjameš.«

»Ti mi tudi ne verjameš več.«

»Jaz bi le to rad vedel, ali me mrziš ali ne. Če me, tedaj se morava ločiti.«

»Jurij! — Tebi je malo mar, ali te imam rada ali ne. Ti bi se me le znebil rad.«

Premagal jo je jok in jo vso tresel.

»Tilka, nič na svetu mi ni bolj mar kakor tvoja ljubezen,« je dejal on. »Ne vem si večje nesreče, kakor če bi vedel, da me ti ne maraš več.«

Tedaj se mu je jokaje vrgla okoli vratu in je zajecala:

»Jurij, moj ljubi! Koga naj imam rada, če tebe ne! Prej bi umrla, kakor da bi tebe nehala ljubiti.«

Z mehkim, ljubečim pogledom jo je objel in poljubil na čelo. Potem je spet začel:

»Hudo je zdaj zame. Vse me sovraži. V vsem šentanelu ne vem človeka, ki bi bil na moj kraj.«

»Jaz bom vedno s teboj, naj pride karkoli,« je dejala ona odločno.

posebej poudariti, da so udarjeni kraji najhujše prizadeti glede živinoreje. Lani je bilo pomanjkanje krme, letos pa je po tej toči sploh ne bo, ker je seno zbito v zemljo, da si trava niti do otave ne bo opomogla.

Prebivalstvo naših najlepših krajev proti severni meji je obupano in nujno potrebno

pomoči, ki bi pa morala biti izdatna in predvsem pravočasna.

O strašni vremenski nesreči sta bila koj obveščena banska uprava in okrajno načelstvo Maribor levi breg, da ukreneta potrebno in najbolj oškodovanim takoj priskočita na pomoč.

Po svetu

Novi romunski zunanji minister. Romunski zunanji minister Gafencu je 1. junija odstopil iz zdravstvenih razlogov. Na njegovo mesto je bil imenovan dosedanji prometni minister Gigurcu, za prometnega ministra pa dosedanji glavni ravnatelj romunskih državnih železnic inženir Makoves. Novi zunanji minister Gigurcu pripada narodnemu protijudovskemu pokretu in je velik prijatelj Nemčije. Izpremembra v romunskem zunanjem ministrstvu ne pomenja nove smeri v zunanji politiki, ki bo postala popolnoma ista, kakor je bila doslej.

Francozi molijo. Stiska domovine je velika, zato se francosko ljudstvo trumoma zbira v cerkvah, da izprosi domovini pomoč od Boga. Vršijo se javne službe božje, ki se jih ljudstvo udeležuje v velikih množinah. Zlasti mladina se obrača v gorečih molitvah do Boga. Poročali smo že, da se je take javne božje službe udeležil predsednik francoske republike Lebrun. Udeležila sta se molitvene

priredivke v veličastni cerkvi Matere božje predsednik vlade Reynaud, zunanji minister Daladier, generali, ki niso zaposleni na bojišču, itd. Posebno prisrčna in ganljiva je bila molitvena pobožnost pri grobu sv. Genovefe, varuhinje Francije (umrla 512 v Parizu), ki je pokazala svojo čudovito moč in pomoč za časa vpada Hunov v Francijo leta 451. Parižani imajo v to svojo svetnico veliko zaupanje. Kadar je stiska največja, ponesejo njene svete ostanke v procesiji po pariških ulicah. To se je po dolgem času pretekli mesec zopet zgodilo. Hrib, na katerem stoji cerkev z grobom sv. Genovefe, je kar odmeval od molitev stotisočeri, ki so ga od vseh strani obsuli in dolge ure na glas molili. Molitve vplivajo na ljudstvo pomirjevalno ter vzbujaajo zaupanje in pogum.

Svetnica, krščena od očeta. Dne 2. maja je papež Pij XII. proglasil za svetnico sestro Marijo Evfrazijo Pelletier, ustanoviteljico reda sester Dobrega pastirja. Življenje te svet-

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red

veljaven od 19. maja 1940!

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor - Ptuj

nice je poteklo v molitvi, delu in borbi. Premagati je morala mnogo, mnogo težav. Začele so se te težave že ob njenem rojstvu. Rojena je bila leta 1796. v času, ko je v Franciji divjala revolucija, ki se je začela leta 1789. Katoliški duhovniki in katoliški veri zvesti laiki so na tisoče končali svoje življenje kot mučeniki pod rabljevo sekiro. Javna služba božja je bila prepovedana. Takrat je prišla Marija Pelletier na svet. Ker ni bilo nobenega katoliškega duhovnika, da bi novo rojeno dete krstil, je to storil lastni oče. Kdo bi si takrat mogel misliti, da bo iz tega slabotnega, v sili krščenega otroka vzrastla velika svetnica katoliške Cerkve?

Maršal Rudolf Graziani, šef italijanskega generalnega štaba

General Henrik Gulsan, poveljnik švicarske vojske

Švicarski zvezni predsednik Pilet-Golaz pri pregledovanju vojske

Radi vojne je bilo na Holandskem mnogo ribičev ob kruh in zaslužek.

»Potem je vse prav. Če boš ti z menoj, bodo jeziki kmalu utihnili.«

»Kako misliš, Jurij?«

»Po vsem šentanelu jezika, da sva si midva navzkriž, da sva kakor pes pa mačka. Ljudje seveda so veseli, da imajo koga obirati. To veselje jim morava skaziti. Ali mi hočeš pomagati?«

»Pa še kako rada! Povej, kaj naj storim!«

»Z menoj moraš držati v vsem in povsod. Tako bodo ljudje spoznali, da sva enega srca in enih misli.«

»Da, to naj ljudje spoznajo!«

»Pa ne bodo verjeli, če hodiš ti svoja pota.«

»Kakšna pota, Jurij?« se je zdržnila.

»Najprej — najprej,« je začel nerodno, »najprej: pot v cerkev... Jaz ne hodim več v cerkev, ker mi je to pod častjo... Ti pa venomer letaš tja — še celo ob delavnih.«

»Za božjo voljo, Jurij, tega mi vendar ne moreš zameriti.«

»Če me imaš res rada, moraš tudi ti opustiti cerkvanje,« ji je povedal naravnost.

»Za Kristjevo deli,« je žena zavpila, »ali si upaš kaj takega zahtevati?«

»Ali si ti upaš reči na mojo besedo: ne?«

»Je huda nesreča, da ti svoje nedeljske dolžnosti ne izpolnjuješ; zdaj pa bi jo naj še jaz opustila, kaj?«

»Prva dolžnost, ki jo žena ima, je ta, da je svojemu

možu pokorna, da tega spoštuje, da s tem drži v dobrem in hudem. To si mi pred oltarjem obljubila.«

»Najprej moram Boga poslušati.«

»Boga jaz tudi poslušam. Ti pa poslušaj fajmoštra, ta pa je moj najhujši sovražnik.«

»Za sveto voljo, nehaš že s to prazno besedo! Fajmošter mislijo le dobro.«

»Ha, kako dobro misli, to imam črno na belem v žepu. Na, le poglej!«

Vrgel ji je župnikovo pismo na mizo, zraven ga je spet streslo po vsem telesu, taka jeza ga je imela. Tilka je naglo preletela z očmi pismo in ga vrnila, češ:

»V tem pismu ni vendar čisto nič, kar bi te moglo užaliti. Opominjajo te, zraven pa dobro mislijo.«

»Tako, tako, to si ti našla v pismu? Kaj več pa ne, ha? Tega nisi videla, da sem brez poštenja, da sem slab gospodar, da nisem vreden spoštovanja.«

»Ali se ti meša?«

»Meša se tebi... Jaz že davno vem, kdo ljudi proti meni hujska: nihče drug ko fajmošter. Še naju bi rad razdvojil in hoče še tebe proti meni nahujskati. Prav zaradi tega morava biti eden za drugega, naj vidi, da med naju ne bo prepira zasejal.«

»Moj Bog, saj vse to ni res; krivico delaš gospodu.«

»Kaj, ti ga zagovarjaš? Mojega sovražnika? Zdaj vem, koliko me imaš rada.«

kor mlademu vojaku veselo presenečenje.

Igralnica v zaklonišču. Angleški list »Daily Mail« poroča o dogodku, ki priča, kako si znajo temni elementi pomagati tudi v današnjih časih in kako znajo tudi zaklonišča pretvoriti v torišča, kjer lahko žive sleparsko življenje. Londonska policija je opazila, da vlada okoli nekega zaklonišča nenavadno živahen promet. Ljudje so prihajali in odhajali tudi v takih časih, ko ni bilo zatemnitve in letalskih napadov. Pred zakloniščem je sicer hodil običajni čuvar, ki pa se ni mnogo brigal, kaj delajo in česa iščejo ljudje v zaklonišču. Naposled so stražniki nekega dne obkolili zaklonišče in ravno pravi čas se preprečili čuvarju, da ni